

[Horn.]

højeste tilskud, vi hidtil har haft, og hvis man ser på bilag 4 til landstingsudvalgets betænkning, ser man tydeligt, hvilken linie der kan forventes i den kommende tid. Man må gentagne gange dykke ned i statskassen og tage af den for at klare det, der her er tale om, og holde disse baner i gang på forsvarlig måde, og vi fra vor side er rede til at bringe disse ofre.

Jeg har lagt mærke til, at man nu fra anden side forsøger at trække et jerntæppe ned og skubbe de private baner hen til det offentlige. Det er altså en ny indstilling, man har fået i en del andre partier, og det er jo heldigt, at fornuften marcherer.

Jeg ser, at der er visse betænkeligheder ved udnyttelsen af § 2, som giver kriteriet for, på hvilke betingelser der kan ydes støtte til dækning af underskuddet. Her vil jeg gerne sige, at vi mener, at denne paragraf pålægger det udvalg, som skal administrere loven, et meget stort ansvar. Vi er klar over, at der må ske noget. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på den hårde dom, som den kommission, der arbejdede med Aalborgs privatbaner, har fældet over ledelsen deroppe: den har intet initiativ vist, og den har ikke villet tage ved lære af den kritik, som er rejst. Det er en hård dom, men den bør i høj grad være en appel til dem, som skal arbejde med disse sager i den kommende tid. Vi har intet ønske om at genere nogen, men det bliver nødvendigt at tage bælgyanterne på, hvis man skal klare det, så banerne får rimelige vilkår at arbejde under, så de kan fungere som et vigtigt økonomisk forsvarligt led i samfundets trafikmidler, hvad vi allesammen stræber henimod.

Her kan jeg slutte mig til de røster, der har lydt i det andet høje ting om, at vi snarest bør gå i gang med at få den trafikplan udarbejdet, som er nødvendig, og det har i høj grad glædet mig at se venstres og de radikales indstilling derovre. Det ser næsten ud, som om de har taget linierne fra vort program, „Fremtidens Danmark“; de har fundet det forløsende ord om privatbanernes fremtid. Det kan kun glæde mig, at de er store nok til at erkende, at det er den eneste løsning, der gør det muligt for disse baner at komme til at køre på tilfredsstillende måde. Der er talt om, at skatteyderne ude i de kommuner, hvor disse baner løber, må bringe et væsentligt offer for at holde banerne i gang, men de kan ikke klare det alene, staten må hjælpe til, således som det tilsigtes ved denne lovgivning.

Jeg må måske gå ud fra efter de syns-

punkter, som er fremført i det andet høje ting fra venstres side og også her af det ærede medlem hr. Edvard Sørensen, at det ærede medlem hr. Edvard Sørensen, som jo har en ikke ringe indflydelse i det nedsatte trafikudvalg, med energi vil gå ind for at få disse synspunkter gennemført og få imødekommet det krav, som partifællerne rejser om at få en trafikplan, således at vi kan få disse ting klarret. Man må huske på, at det i høj grad er skatteyderne, det drejer sig om, og jeg tror, at det ærede medlem, som har stor indflydelse også på kommunerne, må være interesseret i, at kommunerne slipper billigst muligt om ved det.

Her er et sted, hvor der kan spares mange, mange penge, hvis man har mod til at gennemføre den rationalisering, som må til, for at disse baner kan arbejde på et økonomisk forsvarligt grundlag, og jeg håber, at det ærede medlem vil kunne være med hertil, selvom der skulle komme et par rutebiler i knibe af den grund. Det må man se bort fra. Samfundet har hverken tid eller råd til, at man fortsætter på den måde, som det hidtil er gået. Vi skylder både skatteyderne og befolkningen at få gang i udformningen af den trafikplan, som vi længe har længtes efter, så vi kan få en ordentlig trafikservice.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Juul: Mit parti kan i princippet tiltræde det forslag, der nu er til behandling. Jeg mener, at det er rigtigt, at loven om statsstøtte til privatbanerne nu gøres permanent. Privatbanerne står overfor en omfattende modernisering, der vil kræve en betydelig indsats fra kommunernes side foruden den statsstøtte på 28 mill. kr., som vil blive banerne til del. Nu er forholdet det, at det udvalg, der skal gøre indstilling til ministeren angående anvendelsen af statsstøtte, kræver som betingelse, at kommunerne garanterer banens drift i en årrække frem i tiden. Det vil naturligvis være af værdi for kommunerne, når de skal bedømme rækkevidden af de økonomiske forpligtelser, de kan komme ud for i den anledning, på forhånd at vide, om de kan regne med statens støtte, regne med, at staten vil bære en part af de underskudsbeløb, der kan fremkomme. Det er det, som nu bliver fastslået i loven.

Privatbanerne er kommet ind i en periode, hvor konkurrencen er hård. Kommunerne kan godt komme ud for alvorlige overvejelser af, hvorvidt det vil være økonomisk forsvarligt at fortsætte driften. Men jeg tror foreløbig, at både samfundets interesser